

Kl. 11:00

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til fru Louise Schack Elholm. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører.

Kl. 11:00

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Når mor eller far kommer i fængsel, bryder verden sammen. Verden bryder nok sammen både for den mor eller far, som havner i fængsel bag de tykke mure, og for de børn, som har forældre, der bliver indsat.

Jeg tror, alle kan sætte sig ind i, hvilken traumatisk oplevelse det må være for børn, at deres mor eller far for det første har begået noget kriminelt og for det andet bliver revet ud af hverdagen, bliver revet væk fra familien og skal ind og afsone. Nu skal man jo have straf, og man skal afsone, men vi må jo spørge os selv: Hvad kan vi gøre for at hjælpe de børn, som er i den utrolig belastende situation?

Vi kender jo til, hvordan vi hjælper børn i det danske samfund. Vi hjælper børn, hvis deres forældre bliver dødelig syge. Vi hjælper børn, hvis deres forældre dør. Vi forsøger at hjælpe børn på alle mulige måder, men børn af indsatte er lidt en overset gruppe.

Jeg tror, at rigtig mange må kende et barn, hvis forælder er indsat i et fængsel. Jeg kender i hvert fald selv et sådant barn, som selv ikke vil fortælle, hvad far har gjort. Det er selvfølgelig også, fordi det er frygteligt at skulle stå ved ens forældres kriminalitet, men det er også et tabu for det barn og et stort, stort kors at bære, at man ikke kan dele sine bekymringer med nogen, og at man ikke får den medlidenhed, man i virkeligheden fortjener. Hvis mor eller far får kræft, har alle ondt af en. Hvis mor eller far dør, har alle også ondt af en, og der bliver sat ind med hjælpeforanstaltninger på den ene eller den anden måde. Men hvis mor eller far kommer i fængsel, er det måske ikke engang noget, man tør sige til nogen, fordi man er flov.

Der er ikke nogen tvivl om, at vi skal gøre, hvad vi kan, for at hjælpe de her børn. Og når man kigger på tallene og kan se den risiko, der er, for, at børn, hvis mor eller far kommer i fængsel, bliver psykisk syge, bliver deprimerede, bliver udstødte, bliver marginaliserede, må vi da sige til os selv: Det gør vi ikke godt nok. Vi gør det simpelt hen ikke godt nok for de børn, som bliver kastet ud i en så forfærdelig virkelighed, som det er, når mor eller far pludselig skal ind

og afsone en straf – måske en straf for noget, som er rigtig forfærdeligt, og som barnet selvfølgelig er meget, meget ked af.

Derfor synes jeg ikke, at vi som Venstres ordfører skal sige, at vi gør, hvad vi kan, og at vi har tillid til, at Kriminalforsorgen nok har fokus på det her, for det er ikke godt nok. Vi kan se på tallene, at det ikke er godt nok, og vi må bare sige, at selv om der er noget i gang nu, så er det også noget, som vel kommer lidt for sent i gang. Der er behov for, at der bliver lavet regler – ikke for at lave regler for reglernes skyld, men for at hjælpe de børn, som står i den her utrolig traumatiserende situation.

Jeg kunne godt tænke mig, at det her beslutningsforslag blev vedtaget, og Socialdemokraterne lægger meget, meget gerne stemmer til alt, hvad vi overhovedet kan, for at forbedre de her børns forhold. Men der er en ting, som jeg i virkeligheden synes burde komme med, og som ikke er nævnt i beslutningsforslaget, og som heller ikke er nævnt i det beslutningsforslag, vi skal behandle om lidt, og som også handler om det samme. Og det er: Hvad kan vi i virkeligheden gøre for endnu mere at støtte børnene i at tale med hinanden?

Vi ved, at der er mulighed for selvhjælpsgrupper. Vi ved, at der er mulighed for at kunne komme i forskellige grupper, hvis mor eller far har kræft. Hvis mor eller far dør, er der organisationer, hvor man kan komme hen, og som samler unge eller store børn sammen, så de kan tale om det, for alene det at kunne tale om det traume, som det er, at mor eller far har begået noget kriminelt, er altså noget, som de her børn har brug for: at kunne tale i et rum, hvor de er sammen medigestillede, med nogle, som forstår dem, og hvor der eksempelvis er børnepsykologer, som kan hjælpe dem videre. Så det synes jeg i virkeligheden, at vi skulle udvide det her forslag med, og det gælder også forslaget fra SF, som vi skal behandle senere.

Men for nu kan jeg kun sige, at Socialdemokraterne varmt støtter det her initiativ. Det er uden tvivl en rigtig vej at gå, hvis vi både vil hjælpe børn, som har mor eller far i fængsel, til at komme bedst muligt videre i livet og sikre, at de ikke selv havner i kriminalitet en dag.

Kl. 11:04

Formanden:

Tak til fru Karen Hækkerup. Der er ikke ønsker om korte bemærkninger.

Den næste ordfører er hr. René Christensen.